

Debrecen tavaszho' 28-án 1858.

K513/1250

Válasz $\frac{11}{V}$

Tisztelek sánár úr!

Megbocsásson ön, hogy ismeretlen kérelemre
egy olly felhívást intézek ön köze,
mi bármely körülmények köze sze-
nnyelenségnek tűnhetik fel. —

Azonban menesse ki szerezte-
lenségemet azon előszerezés, mond,
harmán ihlettség — melyet keblem-
ben ön műveinek olvasása elő-
idéz.

Időhátsóm lévén ugyanis, mind,
annyiszor, midőn kedélyemre va-
lami köd borul, önnek kedves
költeményeivel deríteni fel lelke-
met, — egy történet jelenteg is, hogy

elmereng

elmerengve önnök páraslan Goldija csoda
szépségein, eszébe jutottak a Losonczy
Phönix egykori szerkesztőjének azon
szavai, melyeket ő, amyi szerkesztővel
fogadott Albumában önnök „Daliás
idők” című műsorványához írt,
vértelűl csatolt, s melly így hangzik:

„Kérdese egy nagy népies epósnak
melly Földi második részét képezendi”;
azonnal feltevéim magamban: tartson
ön bár tolatkodónak, kérdést, ~~csatát~~,
ni önhöz az iránt, miért tartja
vissza magas röpiű lelke terményeit
a forrázó közönség elől, s mi az
oka, hogy ígérese daczára ezen ked,
ves költseményének folytatása — melly
a műsorványból nélvé Földinak
mélso' szerkesztője leendő — e'korig el,
maradt. — Dícsőségemnek sarta,

nam

nam, ha e skizszenben beves va,
laszain érdemeszise.

Egyébkeni szözelesekkel vagyok

Szözele Tanár Úrnak

Érdemesziszai szözeleje

Vince Viki

(Kagy új unxa 1698. sz.)

